

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 22. lib. 3. Regum, in quibus describitur
Regis Achab deceptio, facta per falsos Prophetas, ejus cædes &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

dens, antequam tumulo lapidum innocentem Naboth involvisset. Imò tunc primùm novis & horrendis cruciandus curis, quando votò suò potitus, auditorus est proclamatum in se & uxorem suam, Dæmone pejorem, Dei vindictam. Precabatur olim Abraham Gen. 23. ut Ephron filius Sophor speluncam duplicem sibi justò venderet pretiò. Annuit ille, tam speluncam, quàm pretium pro ea oblatum donans petenti. Abraham verò relatìs pro hac gratia gratis, agrum gratis accipere nullatenus voluit, dicens ibidem; *quæso, ut audias me, dabo pecuniam pro agro, suscipe eam, & sic sepeliam mortuum meum in eo.* Putaverat ergo Abraham, retentis pecuniis securam quietem nec se, nec corpus defuncti habiturum. Quare ò christiane Lector, si tibi ad manum sint divitiæ, iis haud aliter utere, quàm eò modò, quò spinis & tribulis uti solet agricola: has ille eradicat è terra, in sepes adaptans, quibus agros suos à ferarum incurfibus custodiat: ita inquam utere illis: animam tuam ab incurfu Dæmonum defensurus, & positurus in requie, tam hîc quàm ibi possidenda, liberaliter eas in pauperum manus distribue, ex Thesaurò tuo instar spinas è terra extractas.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 22. lib. 3. Regum, in quibus describitur Regis Achab deceptio, facta per falsos Prophetas, ejus cades &c.

N.301. *Confidera:* **P**Lurimos reperiri Christianos, qui cum Rege Achab aures ocludant Veritati, quam Spiritus Sanctus Spiritus æternæ Veritatis per pias Inspirationes eisdem immittit: cum econtra benevolas aures præbeant falsis Prophetis, à quibus decepti cum Achab tam in anima quàm corpore pereunt. *Quæres: quinam hi mendaces Prophetæ? respondeo: illos esse Mundum, carnem & Dæmonem.* Promittit Mundus gaudia, sed dat mœrorem. Promittit quietem, sed millê curis onerat mentem. Promittit altissimos honorum & dignitatum gradus, sed quam plurimos ad infima abjicit servitia. Stare promittit, sed recedit, onagri instar se gerens, quod animal viatore conspectò in iisdem stat vestigiis, sed ut advertit sibi appropinquantem Eurò sagittaque velocius fugit. Ajunt: Heliogabalum Imperatorem folles, ventò distentos pro subselliis jus-
sisse

lisse apponi convivis, quos prudentibus illis rellabat, ut concidentibus repente follibus sub mensis reperirentur delusi convivæ. Ita illudit Mundus, vana gloriæ spe cæu ventò plures in altum elevat, quos tamen derepente cadere facit. Sic illudit Baltafaro Regi & mille optimatibus ejus, qui dum biberent è vasis Templi sacris, & laudarent Deos suos, à Cyro Babylonem noctu occupante oppressi subito, & interfecti sunt *Daniel. 5.* quibus idcirco strenuè illudet Veritatis Præco Isajas cap. 21. dicens: *pone mensam, contemplare in specula comedentes & bibentes: surgite Principes, arripite clypeum. q. d. sera nimis est custodia, quam vestro corpori defendendo assumitis, serò ad arma confugitis abhostibus præventi, moriendum nunc est vobis, qui paulò ante nil minus, quam de morte cogitastis, à Mundo longam vitam cum Victoria promittente delusi.* Historiæ PP. Dominicanorum narrant de Rolando: quod cum Festum diem solemnibus epulis & choreis consumpsisset, & tandem vespere ad se reversus diceret: *hem! ubi nunc est Festum, quod egimus? ubi tota hujus diei lætitia, que jam abiit?* juxta hujus diei adeò fugacis exemplar alios quoque dies futuros autumans, statuit ocius mundo nuntium remittere. Nec mora: vix altera dies illuxit, Rolandus sæculum omne exiit, Religiosum Sanctitate & Doctrinâ clarissimum indutus. Platò teste lib. 3. Petrus Confalvus juvenis opibus & nobilitate stematis celebrer, dum equò superbò vestus, publicas transvolaret plateas, subito dejicitur in lutum, risu omnium spectatorum exceptus. Quò factò adeò erga Mundum excanduit: ut in has querulas erumperet veces: quandoquidem tibi tandiu (Munde) inserviens, tam malè tractatus sim à te: hinc parè mensurâ remetiar tibi. Mundo igitur obvertens tergum, ad Dominicanos se contulit, Religiosum ibidem professus. Bellifarius tot exercituum victor, omnem suam gloriam cum ipsi oculis perdidit, ut ejus miserabili exemplò discerent posterì, malignò oculo Mundum aspicere, qui instar falsissimi Prophetæ suis amatoribus ita illudit.

Caro secundum inter falsos Prophetam agens, spondet felicem vitam, si homo sequatur voluptatem: sed præter æternam animæ mortem, corporis quoque mortem accelerat: deliciæ enim, ciborum varietas, Bacchi immoderatus usus, somnus longior, irrefranata venus, quid aliud generant, quàm fatales morbos & vitam brevem? caro sane est simillima Jaheli, quæ fugienti Sifaræ Judic. 4. obviam

ivit, blandissimis eum salutans verbis: *intra ad me Domine! intra: ne timeas.* Verum largiter ab illa refectus, dum somnum caperet largiorem, somnum mortis incurrit, clavò per tempora adactò. Recte ergo Socrates apud Platon. de ea asserit: *Voluptas quasi clavum tenens, animum corpori conjungit, atque affigit, efficitque: ut insectus specie corporeâ ea putet esse vera, quæ suadet corpus.* Sed deceptum se serò nimis ingemit. Pythagoras vetuit ea gustare, quæ nigram deferunt caudam. Talem escam meritò dixeris esse decipulam carnis voluptatem, quæ suâ dulcedine in initio blanditur, sed in finem desinit amarissimum, etiam instar firenis arridet pulchrâ mulieris facie, sed caudam defert serpentinam & venenò lethali plenam: adeò, ut verissimè de ea dixerit Salomon Prov. 5. *savus distillans labia meretricis, novissima autem illius, quasi absinthium.* Dio orat. 4. scribit: Festum à Persis celebrari, *Saccarorum dies* appellatum, quò ex captivorum numero aliquis in regio collocetur Throno, regalì vestiatur ornatu, concubinìs utatur pro libitu, agat demum omnia impunè: donec finitis hisce Regni diebùs exutus vestitu cadatur, cæsusque suspendatur. Talem haud dubiè subeunt sortem, qui abjectis Dei sanæque rationis legibùs carni se captivos tradunt, ejus deliciis fructuri. Deterrimus tandem Pseudoprophetarum Dæmon mentitur, promittens ea, quæ cujusque Genio putat esse accommoda, mille formarum Protheus. Sic enim promittit ambitiosis honores, curiosis scientias, avaris opes, luxuriosis voluptates &c. Et quod inter tot promissa pessimum est: falsissimam de æterna salute promittit securitatem. Quò fit, deceptos homines cum temporalibus perdere æterna. O Christiane! quoties tu talibus Prophetis faciles hucusque præbuiisti aures? disce tandem Regis Achab & aliorum miserandò casu sapere, obsequens tantum illis consiliis, quæ Spiritus Veritatis de Mundi contemptu, de mortificatione carnis, de amando Deo tibi suggerit,

FASCI-